ECLI:LV:AT:2022:0208.A420235818.26.L
Lieta Nr. A420235818, SKA-640/2022
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS
Rīgā 2022.gada 8.februārī

[1] Senātā saņemta pieteicējas /pers. A/ kasācijas sūdzība par Administratīvās apgabaltiesas 2021.gada 15.decembra spriedumu, ar kuru noraidīts pieteicējas pieteikums daļā par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – pārvalde) 2018.gada 16.maija lēmuma Nr. 573 prettiesiskuma konstatēšanu.

Tiesa atzina par pamatotu pārvaldes secinājumu, ka pieteicēja atbilstoši likuma „Par Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusu Latvijas Republikā" (turpmāk – Statusa likums) 3.panta pirmās daļas 2.punktam nav iesniegusi derīgu valsts valodas prasmes apliecību. Tiesa konstatēja, ka pārvalde, pārbaudot pieteicējas iztikas nodrošinājumu, nav ņēmusi vērā visus pieteicējas iesniegtos dokumentus. Tādējādi pārvaldes veiktā jēdziena „pietiekams iztikas nodrošinājums" interpretācija nav bijusi pareiza, tomēr tas nav radījis būtisku pieteicējas tiesību vai tiesisko interešu aizskārumu. Secīgi tiesa atzina pārvaldes lēmumu par tiesisku. Tiesa vērsa pieteicējas uzmanību, ka viņai ir tiesības nokārtot valsts valodas prasmes pārbaudi un atkārtoti vērsties pārvaldē.

[2] Kasācijas sūdzībā lielā mērā atkārtoti lietā jau iepriekš izteiktie argumenti, uz kuriem atbildes ir sniegtas izskatāmajā lietā pieņemtajā Senāta 2021.gada 12.augusta spriedumā.

Sūdzībā arī norādīts, ka esot aizskartas pieteicējas cilvēktiesības, pieteicēja dzīvojot Latvijā kopš 1965.gada un viņas darba stāžs esot 46 gadi. Pieteicējas ieskatā Latvijai vajadzēja brīdināt nepilsoņus par to, ka viņu Latvijas pastāvīgā iedzīvotāja statuss nekļūs par Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusu un viņiem būs liegta iespēja strādāt citās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Ne pārvalde, ne tiesa neesot norādījusi nevienu tiesību normu, kurā nepilsoņu tiesiskais statuss būtu pielīdzināts trešās valsts pilsoņu, ārvalstnieku vai bezvalstnieku statusam.

Kā jau Senāts norādīja iepriekš, nepilsoņi arī pirms iestāšanās Eiropas Savienībā tika aicināti izmantot savas tiesības naturalizēties, lai kļūtu par pilntiesīgiem Eiropas Savienības pilsoņiem (piemēram, *Par nepilsoņiem Eiropas Savienībā. Latvijas Vēstnesis. Laidiens: 25.02.2003., Nr. 30*). Statusa likums nepilsoņu statusu nekādā veidā neizmainīja, tikai piešķīra viņiem iespēju iegūt Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusu, ja vien izpildās likumā noteiktie kritēriji tā iegūšanai. Ar atpakaļejošu datumu nepilsoņiem nekādi noteikumi nav izvirzīti.

Kasācijas sūdzībā atkārtoti izteikts lūgums vērsties Satversmes tiesā. Tā kā Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statuss neesot saistīts ar profesionālo pienākumu veikšanu, tad secināms, ka Ministru kabineta 2009.gada 7.jūlija noteikumu Nr. 733 „Noteikumi par valsts valodas zināšanu apjomu, valsts valodas prasmes pārbaudes kārtību un valsts nodevu par valsts valodas prasmes pārbaudi" 20.punkts neattiecas uz personas vispārējām tiesībām un nevarētu būt par pamatu atteikumam šāda statusa piešķiršanai. Minētā norma nemaz neesot paredzēta piemērošanai ārvalstniekiem, kam Statusa likums adresēts.

Senatoru kolēģija nesaskata, ka minēta norma neatbilstu kādai augstāka juridiska spēka tiesību normai, kas būtu pamats vērsties Satversmes tiesā.

[3] Senatoru kolēģija atzīst, ka kasācijas sūdzības pamatojums neliecina par tiesas pieļautiem pārkāpumiem lietas izskatīšanā un nerada šaubas par pārsūdzētā sprieduma tiesiskumu. Senatoru kolēģija arī nesaskata lietas nozīmi judikatūras veidošanā. Līdz ar to ir atsakāms ierosināt kasācijas tiesvedību.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.panta otro daļu un 338.[1]panta otrās daļas 2.punktu, senatoru kolēģija

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar /pers. A/ kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2021.gada 15.decembra spriedumu.
Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore J. Briede Senatore V. Krūmiņa Senatore L. Paegļkalna